

được may mắn học hành đến nơi đến chốn nhưng với tính tình vui vẻ tự nhiên, cậu rất dễ làm cho người khác yêu mến mình.

Năm tháng trôi qua, cậu bé ngày xưa trở thành một người đàn ông từng trải, bước vào chính trường và nhanh chóng trở thành một chính trị gia có tài nhớ tên người một cách kỳ lạ. Ông chưa bao giờ được nghe giảng ở một trường đại học nào. Nhưng trước năm ông bốn mươi sáu tuổi, bốn trường đại học đã tặng cho ông nhiều học vị danh dự, rồi ông trở thành Chủ tịch Ủy ban Toàn quốc đảng Dân chủ và Tổng Giám đốc Bưu điện Mỹ. Tôi đã có lần phỏng vấn và hỏi Jim Farley về bí quyết thành công. Ông trả lời: *"Cần cù làm việc"*. Tôi đáp lại: *"Ông đừng nói đùa"*. Ông hỏi ngược lại là theo tôi, lý do gì khiến ông thành công. Tôi đáp: *"Tôi biết ông có thể nhớ tên riêng 10 ngàn người"*. Ông đáp lại: *"Không, ông sai rồi, tôi có thể nhớ tên riêng của 50 ngàn người"*.

Chính khả năng đặc biệt này đã giúp Farley đưa Franklin D. Roosevelt vào Nhà Trắng khi ông điều hành chiến dịch tranh cử tổng thống cho Roosevelt năm 1932.

Trong những năm lăn lộn với cuộc sống, trải qua rất nhiều nghề, khi thì bán hàng cho một xí nghiệp thạch cao, khi phụ trách văn thư Tòa Thị chính Stony Point, ông đã xây dựng được quy tắc nhớ tên người. Mỗi khi mới làm quen với một người nào đó, ông tìm hiểu tên đầy đủ cũng như một vài sự kiện về gia đình, công việc và quan điểm chính trị của người ấy. Ông ghi nhớ tỉ mỉ mọi thông tin này vào trí óc như từng chi tiết của một